

Oy Anam Oy

– Ahmet Yüksel · 02 Eylül 2012

İkindin gördüm.
Bir efsane süzölmekteydi yavaş, yavaş ihlayarak!
Kaldırımların üzerinden.
Arkasında Rüzgârlarla kavgalı yaşlı bir çınar,
Ve bir de!
Sessizliğe hapsolmuş yürek,
Korkarak gitti dağların gümbürtüsünden.
Oy anam oy!
Güz yorgunum, yol yorgunum oy...

Hayat kesigi çizgiler
Titrek yaprakların ellerinde meydan okuyordu yıllara
Çatlak, çatlak.
Ne yapsın, çünkü o biçare,
Neden çıktıysa o, bu gün yollara!
Kaldırım taşlarıyla paylaşıyordu içini kemiren dertlerini..
Oy anam, oy!
Kaldırım taşlarını sayar bir, iki diye,
Dost tutmuş taşları bir kere..

Hafiften bir yel esti!
Mırıldandı ağaçlardaki yapraklar.
Baktım!
Dostuna el sallar!
Yapış der yapış dallarımdan düşeceksin bak, taşlara.
Ve tutundu o, titreyerek.
Mahcup, mahcup bakan selam veren ağaçlar ağladı
Sımsıkı sarılan kollara!
Ve acıdı rüzgarlar..
Oy anam, oy!
Nasıl da titredi korkudan bacaklar..

A.Yüksel Şanlı er
02 Eylül 2012